

[Formanden.]

tidig tages Sigte paa en tidssvarende og forsvarlig Ordning af Hovedstadskommunens Styre og Administration.

Tinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar nu i Forhandlingerne.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg maa fraraade det høje Ting at stemme for den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg maa for min Del afvise denne Paastand. Spørgsmaalet om Organisering af Samarbejdet mellem de Kommuner, der tilsammen udgør det danske Hovedstadsomraade, er ikke et Spørgsmaal, der er rejst her ved denne Dagsorden, men er et Spørgsmaal, der gennem lange Tider har været under Forberedelse og Overvejelse paa mangfoldige Omraader, et forberedende og et Overvejelsernes Arbejde, der netop vil fremmes gennem Vedtagelsen af det Lovforslag, der her foreligger til anden Behandling.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme imod den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Skjerbæk: Som Repræsentant for Frederiksberg vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle faa Bemærkninger, idet jeg i øvrigt henviser til, hvad der er anført af mit Partis Ordfører.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indlemmelse eller Ikke-Indlemmelse vil jeg blot gøre den Bemærkning, at der i hvert Fald i Udvalget er faldet ganske tydelige Udtalelser fra Medlemmer af Flertallet om, at man ikke kunde tvangsindlemme en By med over 100 000 Indbyggere, og det synes mig at være et rigtigt og forsvarligt Standpunkt. Hele Kalamiteten mellem København og Frederiksberg er jo opstaaet ved, at der i Tidernes Løb er opstaaet en økonomisk Forskel mellem de to Kommuner, og det er erkendt ogsaa i vort Bidrag til Betænkningen, at vi er rede til at gaa med til en Udligning. Men vi mener rigtignok, at den Maade, hvorpaa man vil føre dette ud i Virkeligheden, ikke stemmer med Ret og Rimelighed, og jeg vil i denne Sammenhæng gerne sigte til Ordføreren, at naar han henviser til, at det drejer sig om et Forslag, som er udarbejdet af en Embedsmandskommission, saa er der en kedelig Hage derved, nemlig at man ikke har fulgt Kommissionsforslaget i det Lovforslag, der her foreligger. Det endelige Kommissionsforslag, efter at Gentofte var inddraget i Sagen, gik nemlig

ud paa en Udligning under eet, en tresidet Udligning, om man vil.

I øvrigt skal jeg blot henvise til, at Betænkningen indeholder Oplysninger om de Indvendinger, der særlig er fremført fra Frederiksbergs Side. Jeg skal ikke gentage disse Indvendinger her, de taler i og for sig for sig selv, men man kan i Virkeligheden ret simpelt stille op, hvorledes Forslaget vil komme til at virke, og det vil jeg gerne sigte et Par Ord om, idet alle de forskellige Beregninger, der er opstillet, for saa vidt er mere eller mindre vilkaarlige. Ogsaa den højtærede Minister har jo prøvet paa ved en særlig Opstilling at vise, at det ikke bliver saa slemt, som man skulde tro, med det Tab, Frederiksberg kommer til at lide. Men selv med Ministerens Tal, som jeg i øvrigt mener er i særlig Grad vilkaarlige — jeg tror ikke, at den Omflytning, som er skitseret i Ministerens Beregning, vil stemme med Virkeligheden — faar Frederiksberg et Tab paa 50 000 Kr., medens København faar et Tab paa kun 38 000 Kr. Og naar man sammenligner Indbyggerantallet og Bæreevnen mellem de to Kommuner, vil det ses, at ogsaa ud fra denne Betragtning er det en Uret over for Frederiksberg.

Men jeg mener altsaa, at man kan i Virkeligheden se bort fra disse forskellige Beregninger og gøre gældende følgende Bemærkninger:

Da Indbyggertallet paa Frederiksberg og i København forholder sig til hinanden som 1 til 6, vil dette ved Udligningen betyde, at København faar $\frac{6}{7}$ og Frederiksberg $\frac{1}{7}$ af den samlede Skat i de to Kommuner, og det vil være uden skattemæssig Betydning for København, i hvilken af de to Kommuner en Skatteyder har Ophold, idet København i begge Tilfælde skal have $\frac{6}{7}$ af Skatten. Det er jo netop Formaålet med Forslaget.

Naar man ser paa Folketallet i Gentofte og i København, er Forholdet imidlertid 1 til 11, og det betyder igen, at København af den samlede Skat i disse to Kommuner faar $\frac{11}{12}$, medens Gentofte kun faar $\frac{1}{12}$. Ud fra dette kan man se, at København har størst Fordel af, at en Skatteyder, der f. Eks. kommer fra Provinsen, tager Bopæl i Gentofte Kommune, idet København da, bortset fra Dekorten — den kan vi jo ikke regne herind i —, vil faa $\frac{11}{12}$ af hans Skat, medens der kun bliver $\frac{6}{7}$ til København, hvis den paagældende Skatteyder tager Ophold paa Frederiksberg. Differencen mellem $\frac{11}{12}$ og $\frac{6}{7}$ af Skatten eller Fortjenesten for København er $\frac{5}{84}$ eller ca. 6 pCt.

Medens det, som jeg har nævnt, er lige-